

PARET DE SANT JERONI

TIM (MD+) 135m

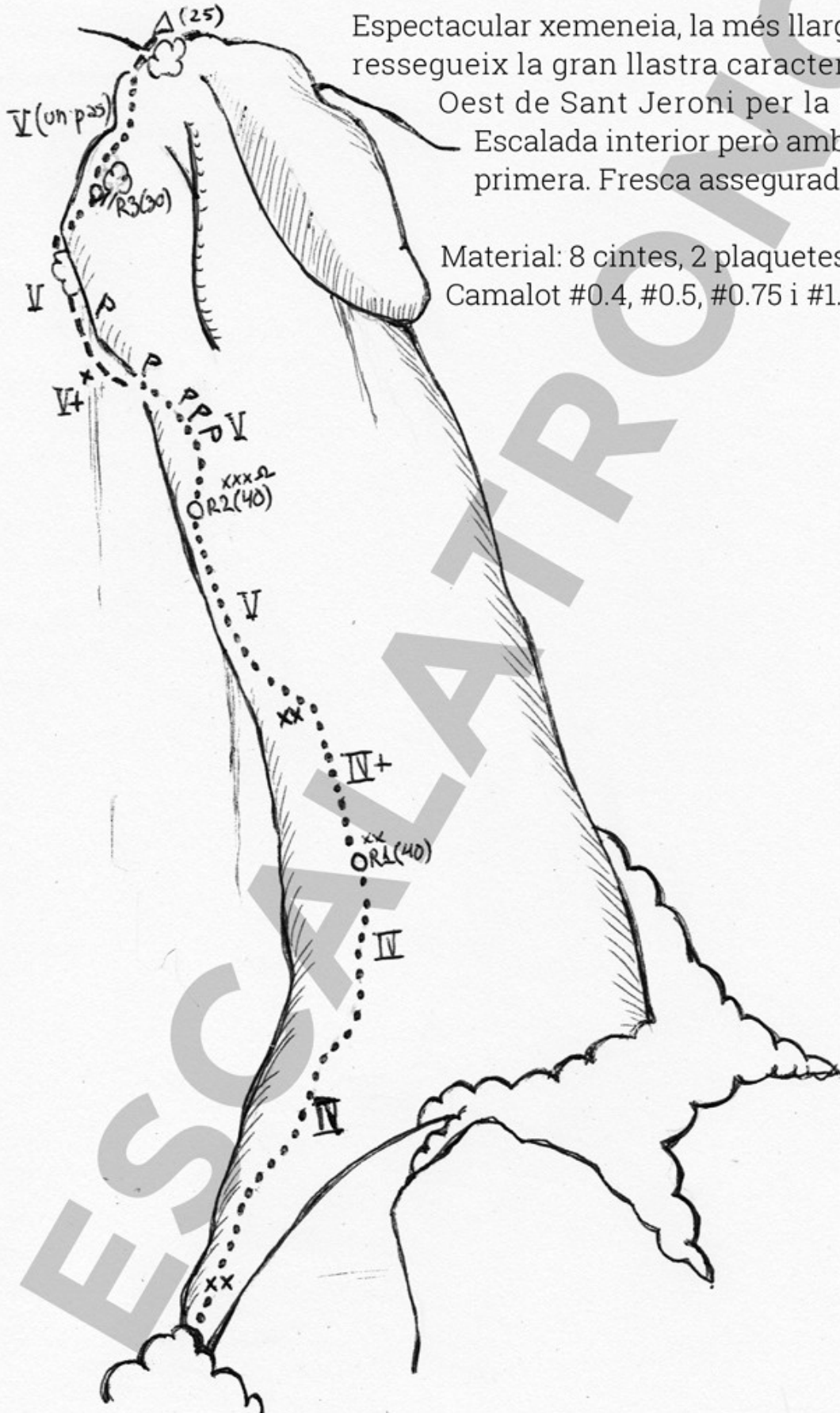
Oberta l'any 1949 per J. Alaix, F. Izquierdo, A. Minguell, J. Galícia i Sanz.

Espectacular xemeneia, la més llarga de Montserrat, ressegueix la gran llastra característica de la Paret

Oest de Sant Jeroni per la seva banda sud.

Escalada interior però amb un ambient de primera. Fresca assegurada.

Material: 8 cintes, 2 plaquetes recuperables, Camalot #0.4, #0.5, #0.75 i #1.

La TIM de Sant Jeroni és una xemeneia descomunal, la més llarga de Montserrat i alhora una escalada de categoria es miri com es miri. Plantar-se al peu de via comporta sentir-nos inevitablement petits mentre observem la pregona escletxa que s'enfila fins el cim de Sant Jeroni amb una verticalitat intimidant. Endinsar-s'hi és però, una experiència que va més enllà d'una simple ascensió; l'espai brinda l'oportunitat de gaudir d'un joc de llums i penombres més propi d'una basílica que d'una paret d'escalada. Quan plantats a la primera reunió aixequem la vista cap amunt pensem si no som dins una catedral gòtica observant la volta ogival, mentre pel claristori s'escolen els rajos de sol.

I si la xemeneia és digna d'admirar els TIM no es quedaven enrere. Decidits a conquerir totes les grans parets, van afrontar el repte d'escalar el vessant oest de la Paret de Sant Jeroni per on intuïen que seria menys complicat, descartant l'altra banda de la llastra perquè imaginaren que el sostre somital els hi donaria massa problemes, cosa que un any després la cordada Torras-Nubiola va comprovar que no era així. Per obrir la via van necessitar 4 atacs i totes les estratagemes que tenien a l'abast incloent-hi l'ús del famós "cric".

- Via: TIM
- Zona: Montserrat – Sant Jeroni
- Dificultat: V+ (MD+)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 135 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Molt poc equipada amb burins (reunions), claus i un espit
- Material: 8 cintes, 2 plaquetes recuperables, Camalots #0.4, #0.5, #0.75 i #1
- Orientació: Oest
- Valoració: *****

Aproximació:

Des de Santa Cecília anem a buscar la canal del Migdia. Un cop passat el coll, descendim fins arribar al corriol que porta a Sant Jeroni (marques grogues). El seguim fins uns 100 metres abans d'arribar a l'agulla de la Pilota i ascendim per una torrentera fins guanyar la base de la paret. Un cop a l'alçada de la llastra característica haurem de descendir per una canal fins arribar a la base sd de la llastra, on comença la via.

La via:

A la primera tirada no hi trobarem cap assegurança, no obstant no és difícil. La primera reunió es troba a l'alçada d'un topi marró que destaca.

El segon llarg és molt bonic. D'entrada trobem una fissura que permet anar-nos protegint al gust. Un cop a l'alçada d'una falsa reunió haurem d'anar sortint cap a fora, buscant el pas més còmode. Toca fer molts metres sense protegir, però realment el problema no és tan caure com seguir avançant. La segona reunió té 4 burins (2 sense plaqueta) i un pont de roca.

La tercera tirada no es queda curta per espectacular. Primer continuem per l'escletxa fins

que un sostre ens barra el pas; aleshores toca sortir cap a fora amb un ambient sensacional (el pas clau és protegit amb un espit). La reunió la farem en un arbre dins la canal.

El darrer llarg encara reserva un pas curiós abans d'abastar el cim.

Descens:

Un cop acabem la via anem a buscar la Canal de Sant Jeroni.